

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694312157600/facsimile.pdf (tilgået 26. januar 2022)

Anvendt udgave: Cirkler

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

den forbindtlige ind, «ja, ikke fordi det gør noget, men, om jeg ikke tager meget fejl, er det vistnok strengt taget forbudt at kaste noget ud paa Banelinien.»

«Aa, skidt,» sagde den tykke og verfede Cigaren. Saa tændte han en frisk og gnikkede Øjnene. Den tjenstvillige var der øjeblikkelig med Avisen: «Ønsker De ikke at læse den Avis?»

Manden tog ganske viljeløs det, man gav ham, slog Bladet ud, bakkede paa sin Cigar og lod Øjnene løbe hen over Papiret.

Avisens Ejermand vendte sig mod mig: «De skal maaske langt?»

«Jeg skal til Tyskland!»

«Se, se; . . . ja, jeg veed ikke rigtig, hvor langt jeg naar i Aar; foreløbig bliver det vist kun i Danmark, for, som jeg saa tidt har sagt, man kender altfor lidt til sit eget Fædreland; jeg har været i Berlin og Dresden og for nogle Aar tilbage ved Skärälid i Sverrig, ifjor ledsagede jeg den gamle Fru Elverud ude paa Vesterbro til Tonsaasen; men i Jylland har jeg kun været en eneste Gang, til den store almindelige Sangerfest af alle Landets industrielle

og merkantile Foreninger i Aarhus for to Aar siden . . . jeg veed ikke . . .» han listede en ny Visitkortbog op af Vestclommen, «maaske jeg maa have den Ære?»

«Mange Tak!» Der stod K. F. Jørgensen, cand. pharm. paa Kortet.

«Jeg har fusket lidt paa forskellige Maader i Kemien he, he . . . De har maaske i alt Fald hørt Tale om K. F. Jørgensens Skriveblæk?»

Jeg beklagede, ikke at have hørt om Blækket, heller ikke havde jeg Kort hos mig, men jeg hed da saadan og saadan.

Navnet var ret almindeligt og ikke meget oplysende, men Hr. Jørgensen smilede interesseret.

Jeg turde dog ikke spørge ham, om han maaske før havde truffet andre af samme Navn, men det varede kun halvanden Minut, førend han selv sagde: «Jeg gik i Klasse i Roskilde med en — og han nævnede mit Navn — senere Forretningsmand i Odense; men Navnet er jo ikke saa ganske ualmindeligt, saa det er rimeligvis ikke nogen Slægtning af Dem . . . skønt det er for Resten mærkeligt, at det dog tit og mange Gange kan være Familie . . .»